

Under ankesagens behandling ved Vestre Landsret har Uwe Kay Festersens forsvarer anmodet om, at spørgsmålet om, hvorvidt bopælskravet i landbrugsloven set i relation til den konkrete sags faktiske omstændigheder er i overensstemmelse med EU-retten.

Vestre Landsret besluttede ved kendelse af 29. august 2005 at forelægge to generelle præjudicielle spørgsmål for EF-Domstolen, idet sagens udfald beroede på fortolkningen af fællesskabsretlige regler.

EF-Domstolens dom af 25. januar 2007 er således alene Domstolens afgørelse af disse generelle præjudicielle spørgsmål, og det vil herefter være op til den forelæggende, nationale domstol, i dette tilfælde Vestre Landsret, at afgøre den konkrete sag i overensstemmelse med den fortolkning af EU-retten, som EF-Domstolen har fastlagt i sin afgørelse af de præjudicielle spørgsmål.

EF-Domstolens dom er derfor ikke en konkret afgørelse af ankesagen, men netop en mere generel afklaring af fortolkningen af EU-retten i relation til de generelle spørgsmål om bopælspligten, som den forelæggende domstol, her Vestre Landsret, har bedt om fortolkning af.

Det følger heraf, at regeringen er nødt til at forholde sig til den generelle fortolkning af EU-retten i forhold til bopælspligten, som EF-Domstolen har givet, hvilket er baggrunden for mit svar på spørgsmål 2.

Spørgsmål 7:

Vil ministeren yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, hvorefter den nuværende 30 ha grænse i sin helhed sænkes til 5 ha?

Svar:

Vedlagt fremsendes – som teknisk bistand – et ændringsforslag til L 216, som betyder, at den nuværende 30 ha grænse for erhvervelse af landbrugsejendomme uden krav om uddannelse og egen drift ændres til en grænse på 5 ha.

Det skal understreges, at det efter ministeriets juridiske vurdering vil være overvejende sandsynligt, at en sådan skærpelse af erhvervelseskravene ved en fornyet forelæggelse for EF-Domstolen vil blive anset for at være i strid med proportionalitetsgrundsætningen.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til min besvarelse af spørgsmål 2, skal jeg bemærke, at regeringen ikke kan støtte ændringsforslaget.

Ændringsforslag

til

L 216 om ændring af lov om landbrugsejendomme

(Ændrede regler om bopælspligt)

Til § 1

Af ◊

1) Nr. 1-5 udgår.

2) I § 12, stk. 1, § 12, stk. 2, og § 12, stk. 3, nr. 3 og 4, ændres »30 ha« til: »5 ha«.
[Sænkning af 30 ha grænsen]

Spørgsmål 8:

Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål 2 uddybende oplyse, om den tidligere gældende landbrugslov indeholdt et uddannelseskrav også til ejere af ejendomme under 30 ha, og om der i givet fald vil kunne genindføres et sådant uddannelseskrav?

Svar:

Uddannelseskravet blev indført i landbrugsloven i 1978 for erhvervelser i almindelig fri handel som et supplement til kravene om bopælspligt og hovederhverv, der var indført lovændringen i 1973.

Ændringen var en styrkelse af lovens strukturpolitiske sigte, idet uddannelseskravet måtte forventes på afgørende måde at fremme udviklingen hen imod større og mere rentable bedrifter.

Ved lovændringen i 1986 differentieredes uddannelseskravet således, at det skærpedes for ejendomme over 30 ha, lempedes for ejendomme mellem 15 og 30 ha og ophævedes for ejendomme under 15 ha. Baggrunden herfor var et ønske om at bevare et stort antal små fritidsbrug.

Endelig ophævedes uddannelseskravet helt for ejendomme under 30 ha ved lovændringen i 1989.

Som anført i min besvarelse af spørgsmål 2 vil en genindførelse af uddannelseskravet for ejendommene under 30 ha indebære, at et meget stort antal ejendomme fremover alene vil kunne erhverves af købere med en landbrugsmæssig uddannelse.

Det er formentlig meget usikkert, om der overhovedet er tilstrækkeligt mange interesserede købere med en sådan uddannelse, hvilket vil indebære, at de overskydende ejendomme alene